

thi lige saa vist som han paa alle Punkter har Ret i sin Imødegaaelse af den socialdemokratiske Form for Beskatning, som anbefales ved det foreliggende Lovforslag, lige saa sikkert er det, at det vilde være i høj Grad beklageligt, om Venstre vilde indskrænke sig til ved Hjælp af Nedsikering paa Statsudgifterne at søge de direkte Skatter lettet uden i mindste Maade at søge dem forandret i Formen, thi jeg føler mig overbevist om, at hvis det overhovedet er muligt at naa til Skattelettelser ved Hjælp af de finansielle Nedsikeringer, som anbefales af Venstre — jeg betvivler det, i hvert Fald tror jeg kun, det vil være muligt i meget begrænset Grad —, vil det betyde saa lidt, at det paa ingen Maade er tilstrækkeligt til Realisation af det Maal, den højtærede Regering har sat sig: at genskabe et sundt og konkurrencedygtigt Erhvervsliv.

Den Form for Formuebeskatning, vi i Øjeblikket har i Danmark, virker simpelt hen konfiskatorisk, den virker lammende paa Erhvervslivet, og den fortjente snarest muligt at blive reformeret paa rationel Vis. Der er Lande nok at tage Eksempel efter, ogsaa smaa Lande, f. Eks. Sverige og Holland, der er af samme Struktur som vort Land — jeg vil slet ikke tale om et Land som Belgien, thi jeg anser det for en Utopi, at vi herhjemme skulde naa til de Forhold, der findes i Belgien. Der er langt, langt igen, inden vi her i Danmark kommer ned paa det sunde og ædruelige Beskatningsgrundlag, der er gældende i Sverige og har været gældende dér før Krigen, under Krigen og efter Krigen.

Jeg beklager i højeste Grad, at det ikke er muligt at faa det danske Arbejderpartis Ledere med til nogen som helst af de politiske Opgaver, som Regeringspartierne nu søger at løse. De yder overhovedet intet Bidrag til Bestræbelserne for at virkeliggøre en betydningsfuld Nedsikering af de offentlige Udgifter, de yder intet Bidrag, der betyder noget, paa det skattepolitiske Omraade til at faa en rationel Omlægning af vort Beskatningssystem, men de kører løs i Tide og Utide med Krav om ekstraordinær Formuebeskatning, og de yder intet som helst Bidrag paa det erhvervs-politiske Omraade til, som det hedder, at faa Hjulene i Gang og faa den danske Arbejder beskæftiget — hele deres Politik er Protest og gold Protest fra først til sidst. Jeg finder det i høj Grad beklageligt, at det danske Arbejderpartis Ledere i en Situation som den nuværende stiller sig

fuldstændig udenfor de politiske Opgaver, der ligger for.

Hækkerup: Under dette Lovforslags Behandling, som for øvrigt under en lang Række Forhandlinger her i Tinget i den seneste Tid, har vi hørt en Række anti-socialistiske Medlemmer staa op og beklage sig over de store Skatter paa Indkomst og Formue og hævde, at Formuebeskatningen er Aarsag til alle Samfundets Ulykker. Jeg behøver maaske ikke at forsikre, at jeg er ganske uenig med de ærede Talere, men jeg vil gerne henstille til deres Overvejelse, at de prøver at sætte sig ind i, hvorledes den jævne, den ubemidlede Befolkning har det. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte, at vi havde en Skattepolitik herhjemme, som fuldstændig flaaede Skatteborgerne, Kommunerne flaaede dem fra den ene Side og Staten fra den anden. Jeg har prøvet at betale forskellige Skattesatser i mit Liv. Der var en Tid, da jeg var yderst fattig og kun betalte en meget ringe Skat, senere er jeg blevet ikke velhavende, men dog bedre stillet og betaler nu en Skat, der er mange Gange saa stor som den Gang. Men jeg har altid gjort den Erfaring, at jo mere Skat jeg skulde betale, jo lettere kom jeg over det, fordi den Skat, som den ubemidlede, den med lave Indtægter, maa betale, maa han tage fra de mest elementære Livsfornödenheder, men det samme gælder ikke for Middelstanden og Overklassen, naar de skal betale Skat.

Endvidere hævdes det, at det nuværende Skattesystem udhuler Sparsommeligheden herhjemme — det er ogsaa ganske galt. Der siges, at det nuværende Skattesystem modarbejder Kapitaldannelse. Heller ikke dette er rigtigt. Det, der har modarbejdet Kapitaldannelsen, har vel nærmest været den uforsvarlige Maade, hvorpaa de private Mennesker har administreret Samfundets Økonomi; det er gennem Spil og Jobberi, gennem uforsvarlig Ledelse af Banker o. s. v., at den Kapital er blevet formøblet, som det danske Samfund nu i allerhøjeste Grad savner. Til Trods for at de anti-socialistiske Medlemmer paastaar, at der ingen Sparsommelighed er, er det dog saaledes, at Sparekasseindskud og Bankindskud i den sidste halve Snes Aar er blevet fordoblet, saa der finder trods Paastanden fra modsat Side en virkelig sund Sparsommelighed Sted herhjemme. Nej, det er ikke det offentlige Økonomi, der har skabt Vanskeligheder i Samfundet, det er den let-sindige og uforsvarlige Privatøkonomi og